

lunde standse herved, Forholdene er saa ganske overordentligt usikre, saa at der naar som helst kan indtræde ubehagelige Overraskelser. Vi er en lille Baad, der vipper paa et oprørt Vand, ikke mindst naar henses til Forholdene i Udlandet, som i saa høj Grad indvirker paa vore egne Forhold, ogsaa paa vore økonomiske og statsfinansielle Forhold. Det vil være ønskeligt alene af Hensyn hertil at tilvejebringe endnu større Beløb ved Besparelser, og herpaa er ogsaa Regeringen opmærksom. Der er jo nedsat en Kommission om Kasse- og Regnskabsvæsenet, der bliver i den nærmeste Fremtid nedsat en Kommission til Simplificering af Statsstyrelsen, og gennem disse Kommissioners Virksomhed vil man kunne forvente en Del Besparelser. Endvidere er der de Sparekommissioner, som arbejder for at reducere Udgifterne til Aandsvageanstalterne, til Opdragelsesanstalterne, til Orlogsværftet og til de militære Værksteder. Der er ogsaa under Overvejelse andre Ændringer i organiske Love, hvorved yderligere Besparelser kan tilvejebringes, men alt dette er ikke indbefattet i de 17 Mill. Kr.s Nedsættelser, jeg nævnte før.

Jeg skal hermed anbefale de to af mig forelagte Lovforslag til velvillig og hurtigt Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Derefter har Justitsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har den Ære at fremsætte *Forslag til Lov for Færøerne om den kommunale Beskatning*. Forholdet med Hensyn til Beskatningen har paa Færøerne været det, at man svarer Skat dels til Opholdskommunen, dels til Erhvervskommunen, men al denne Skat svares efter en fri Paaligning, idet man ikke har bestemte Regler at gaa efter. Lagtinget ønskede nu, ogsaa fordi det vil være nødvendigt at faa flere Penge ind, at gaa over til et andet Skattegrundlag, saaledes at man betalte direkte Skat ikke blot til Kommunen, men ogsaa til Amtskommunen. Herved mente man imidlertid, at det vilde være et Brud paa de Regler, der gælder her i Landet, om man skulde kunne betale direkte Skat til Amtskommunen. Der blev da indledet Forhandlinger mellem Ministeriet og Lagtinget, og disse er endt med, at man er enedes om at komme bort fra det frie Skøn og over til, at der skal finde Selvangivelse Sted, hvorved man haaber at kunne naa det ønskede

Resultat, nemlig en mere retfærdig Paaligning. Samtidig er man enedes om, at der ikke skal betales Skat direkte til Amtskommunen, saaledes som Lagtinget oprindelig havde ønsket, men at man i Stedet for skal paalægge Kommunerne at betale til Amtskommunen, og Kommunerne maa saa tage Indtægterne hos deres Borgere. Idet jeg i øvrigt henviser til de Lovforslaget ledsagende Motiver, anbefaler jeg Forslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Jeg har derpaa den Ære at forelægge *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Retsens Pleje af 11. April 1916*. Som det vil være det ærede Ting bekendt, var det en Forudsætning ved Retsplejeloven, at der i den nærmeste Fremtid vilde komme en Del Lovforslag om Ændringer af det store Lovkompleks, idet man ikke straks kunde overse, hvorledes Loven vilde komme til at virke. Paa eet Omraade har Retsplejeloven skuffet. Det er med Hensyn til den kriminelle Retspleje. Man er fra alle Sider, baade fra Borgernes og Embedsmændenes Side, enige om, at den kriminelle Retspleje ikke virker, som den bør. Det har været mit Haab at komme med et Lovforslag i Aar om den kriminelle Retsplejes Ordning, og det Udvalg, der har været nedsat, har ogsaa tilendebragt sine Overvejelser, men da det vil være nødvendigt at faa en Erklæring fra Højesteret, og da det allerede er temmelig sent paa Samlingen, vil jeg vente med at fremsætte et saadant Lovforslag til Begyndelsen af næste Samling.

Dette Lovforslags vigtigste Bestemmelse er Opgivelsen af den urimelige Bestemmelse, at en Eksekution altid skal begynde paa Bopælen. Det er undertiden en overflødig og unødvendig Udgift for Kreditor eller Debitor, og derfor siges det her, at Eksekutionen kan begynde paa Fogedens Kontor, naar Fogeden finder det rimeligt. — Endvidere er der en anden Bestemmelse, hvortil Udviklingen har været følgende. Tinget her har bestræbt sig for at indskrænke Dommerembederne, og det er altid gaet forholdsvis let, idet Ministeriet har haft 1 Aar til Prøvetid til at se, om Ordningen kunde gaa. Det har nemlig kunnet beskikke den Dommer, der har haft det ene Embede, til ogsaa at fungere i det andet Embede, og hvis det saa viste sig i Løbet af det Aar, at det kunde gaa, har Rigsdagen uden Betænkeligheder vedtaget Sammenlægning af de to Embeder. Nu har man imidlertid fra Dommerens Side rejst Tvivl om, hvorvidt Mini-